

บทที่ 3

สถานะการณ์ท่องเที่ยวในชะอำและหัวหิน

ในบทนี้จะได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างชะอำและหัวหิน ได้แก่ ลักษณะภูมิศาสตร์ ลักษณะเศรษฐกิจ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์รายจังหวัด (GPP : GROSS PROVINCIAL PRODUCT) ผลิตภัณฑ์รายจังหวัดต่อหัว อัตราการเติบโตและโครงสร้างเศรษฐกิจ แหล่งท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยว ลักษณะการท่องเที่ยว พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ตลอดจนปัญหาการท่องเที่ยวในชะอำและหัวหินดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างชะอำและหัวหิน

3.1.1 ลักษณะภูมิศาสตร์

ชะอำและหัวหินมีอาณาเขตติดต่อกัน โดยทิศใต้ของชะอำจะติดกับทิศเหนือของหัวหิน ซึ่งสามารถสังเกตได้ชัดเจนจากภาพที่ 3.1

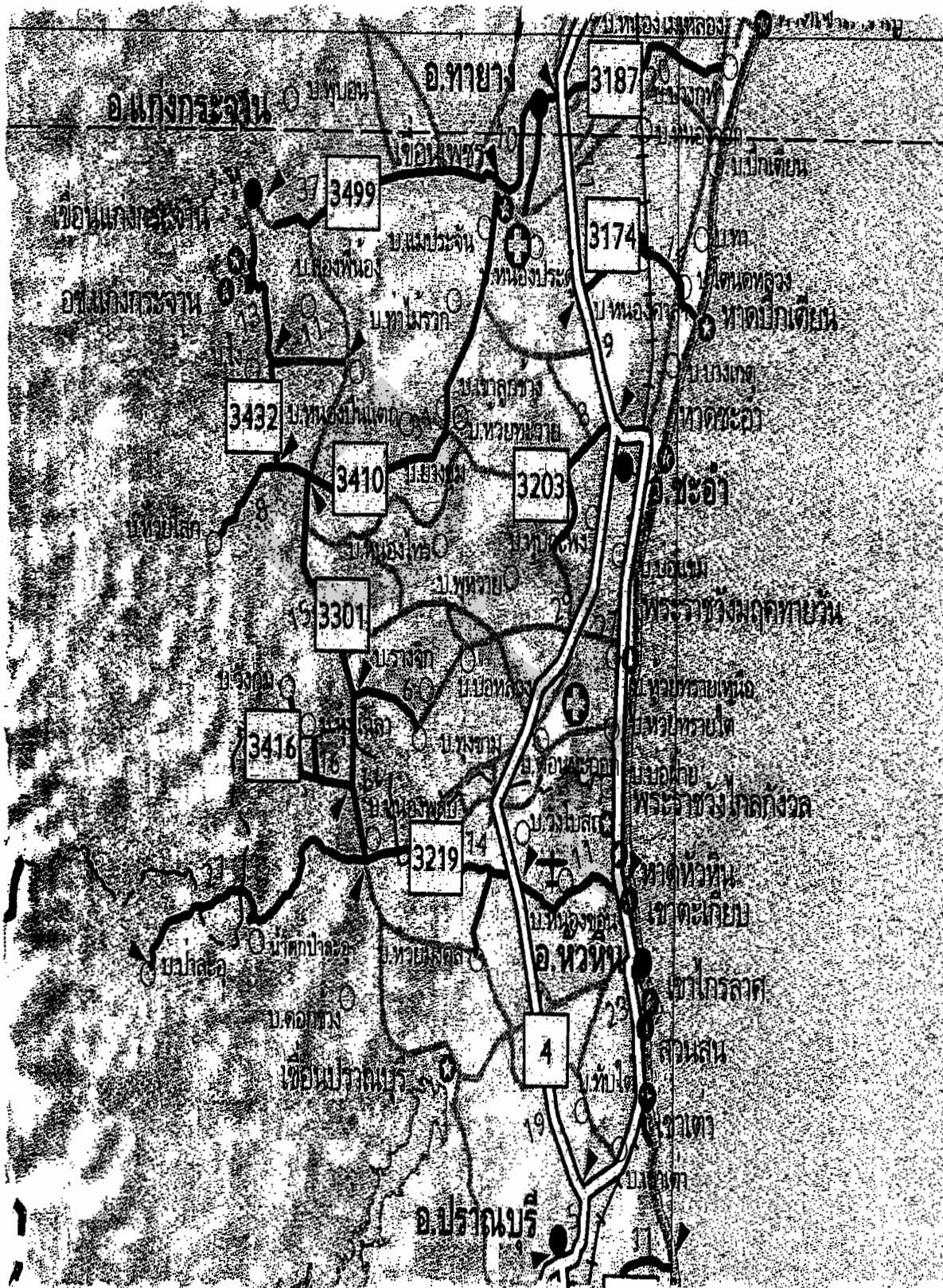
3.1.2 บทบาทความสำคัญของชะอำและหัวหินต่อประเทศไทย

ในปี พ.ศ.2547 ประเทศไทยมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจำนวน 11,650,705 คน (รายละเอียดตามตารางที่ 1.1) โดยนักท่องเที่ยวดังกล่าวได้เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำจำนวน 185,125 คน และหัวหินจำนวน 299,702 คน (รายละเอียดตามตารางที่ 1.3) ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.59 และ 2.57 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยปี พ.ศ. 2547 ตามลำดับ จากสัดส่วนดังกล่าวพบว่า หัวหินมีบทบาทสำคัญมากกว่าชะอำ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 2

3.1.3 บทบาทของจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในเศรษฐกิจไทย

3.1.3.1 ผลิตภัณฑ์รายจังหวัด (GROSS PROVINCE PRODUCT : GPP) และผลิตภัณฑ์รายจังหวัดต่อหัว(GPP/POP)

ในการวิเคราะห์บทบาทของทั้ง 2 จังหวัด ในเศรษฐกิจของประเทศไทยจะใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์รายจังหวัด (GROSS PROVINCE PRODUCT : GPP) ของจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แทนผลิตภัณฑ์ของชะอำและหัวหิน จากข้อมูลปี พ.ศ. 2540-2547 พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีบทบาทเศรษฐกิจสูงกว่าจังหวัดเพชรบุรี โดยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี GPP เฉลี่ยร้อยละ 0.62 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเบื้องต้น(GDP) ของประเทศไทยส่วนจังหวัดเพชรบุรีมี GPP เฉลี่ยร้อยละ 0.59 ของ GDP ประเทศไทย เมื่อพิจารณา GPP/POP พบว่า

ภาพที่ 3.1 แสดงลักษณะภูมิศาสตร์ชะอำและหัวหิน

ที่มา : แผนที่ทางหลวงประเทศไทย

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี GPP/POP สูงกว่าจังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี GPP/POP เฉลี่ย 42,301.12 บาท/หัว ขณะที่จังหวัดเพชรบุรีมี GPP/POP เฉลี่ย 41,737.48 บาท/หัว หากเปรียบเทียบ GPP/POP ของจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเบื้องต้นต่อหัว (GDP/POP) ของประเทศไทยแล้ว ทั้งจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีค่า GPP/POP น้อยกว่า GDP/POP ของประเทศไทยร้อยละ 17 และ 15 ตามลำดับ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 3

3.1.3.2 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ในการพิจารณาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ จะขอพิจารณา 3 สาขา คือ สาขาเกษตร สาขาอุตสาหกรรม สาขาการโรงแรมและภัตตาคาร พบว่า สาขาอุตสาหกรรมมีอัตราการขยายตัวสูงที่สุดในจังหวัดเพชรบุรี ส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์สาขาการโรงแรมและภัตตาคารมีอัตราการขยายตัวสูงที่สุด จากการพิจารณาข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 สาขาอุตสาหกรรมมีการขยายตัวสูงสุดเฉลี่ยปีละร้อยละ 25.72 โดยเฉพาะปี พ.ศ. 2541 จังหวัดเพชรบุรีมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของสาขาอุตสาหกรรมสูงร้อยละ 148.03 และเริ่มขยายตัวในอัตราที่ลดลงในปีต่อๆ มาจนถึงปี พ.ศ. 2546-2547 ได้เปลี่ยนในอัตราที่ลดลง สาขาที่มีการขยายตัวรองลงมา คือ สาขาการโรงแรมและภัตตาคารเฉลี่ยปีละร้อยละ 12.23 ซึ่งในระยะแรกปี พ.ศ. 2541-2542 สาขาเกษตรมีอัตราการขยายตัวที่สูงมาก คือ ร้อยละ 40.51 และร้อยละ 87.09 ตามลำดับ หลังจากนั้น มีอัตราการเปลี่ยนแปลงลดลงและเพิ่มขึ้น จนกระทั่งปี พ.ศ. 2546 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 10.68 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2547 ร้อยละ 4.25 สำหรับสาขาเกษตรมีการขยายตัวเฉลี่ยปีละร้อยละ 5.61 โดยมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างลดลง ในระยะแรกและเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนในปี พ.ศ. 2547 ร้อยละ 28.60 ส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีอัตราการขยายตัวของสาขาการโรงแรมและภัตตาคารมากที่สุดเฉลี่ยปีละร้อยละ 16.74 โดยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปี รองลงมา คือ สาขาอุตสาหกรรมมีการขยายตัวเฉลี่ยปีละร้อยละ 2.15 ซึ่งระยะแรกมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มสูงมากในปี พ.ศ. 2542 ร้อยละ 52.98 ต่อมาในระยะหลังมีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างลดลง ส่วนสาขาเกษตรมีการขยายตัวเฉลี่ยปีละร้อยละ 0.54 โดยมีการขยายตัวค่อนข้างมากในระยะแรก และในปี พ.ศ. 2546-2547 มีการขยายตัวค่อนข้างน้อย รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 4

3.1.3.3 โครงสร้างเศรษฐกิจ

ในการวิเคราะห์โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จะวิเคราะห์แบ่งเป็น 3 สาขา เช่นกัน คือ สาขาการเกษตร สาขาอุตสาหกรรม และสาขาการโรงแรมและภัตตาคาร พบว่าโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขึ้นอยู่กับสาขาอุตสาหกรรมมากที่สุด จากการพิจารณาข้อมูลปี พ.ศ. 2540 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรีจะขึ้นอยู่กับภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 7.40 ต่อมาได้มีบทบาทเพิ่มขึ้น โดยในปี

พ.ศ. 2543 มีบทบาทถึงร้อยละ 34.87 หลังจากนั้น บทบาทของสาขาอุตสาหกรรมได้ลดลงจนปี พ.ศ. 2547 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรีขึ้นอยู่กับสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ 24.94 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าสาขาอื่นๆ ส่วนสาขาเกษตร ในปี พ.ศ. 2540 มีบทบาทเพียงร้อยละ 11.38 ต่อมามีการเพิ่มขึ้นและลดลงจนกระทั่งปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา สาขาการเกษตรก็มีบทบาทเพิ่มขึ้นมาตลอดจนกระทั่งในปี พ.ศ. 2547 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรีขึ้นอยู่กับสาขาการเกษตร ร้อยละ 16.03 สำหรับสาขาโรงแรมและภัตตาคาร ในระยะแรกปี พ.ศ. 2540 มีบทบาท ร้อยละ 1.68 และมีบทบาทเพิ่มขึ้นสูงสุดในปี พ.ศ. 2542 ร้อยละ 4.41 และหลังจากนั้น บทบาทของสาขาการโรงแรมและภัตตาคารลดลงเรื่อยๆ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2547 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรี ขึ้นอยู่กับสาขาการโรงแรมและภัตตาคารร้อยละ 3.67 สำหรับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สาขาอุตสาหกรรมมีบทบาทสูงสุดในโครงสร้างเศรษฐกิจ จากข้อมูลในปี พ.ศ. 2540 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขึ้นอยู่กับสาขาอุตสาหกรรมร้อยละ 25.25 หลังจากนั้น ก็มีการเพิ่มขึ้นและลดลงบ้างเพียงเล็กน้อย จนกระทั่งปี พ.ศ. 2547 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขึ้นอยู่กับสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ 24.64 ส่วนสาขาเกษตร ในปีพ.ศ. 2540 มีบทบาทในโครงสร้างเศรษฐกิจร้อยละ 20.28 หลังจากนั้นก็มีการเพิ่มขึ้นและลดลงเพียงเล็กน้อย และในปี พ.ศ. 2547 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรร้อยละ 21.82 ส่วนสาขาการโรงแรมและภัตตาคาร จากข้อมูลในปี พ.ศ. 2540 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จะขึ้นอยู่กับสาขาการโรงแรมและภัตตาคาร ร้อยละ 3.02 หลังจากนั้น ก็มีการเพิ่มขึ้นต่อเนื่องโดยตลอด จนกระทั่งปี พ.ศ. 2547 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขึ้นอยู่กับสาขาการโรงแรมและภัตตาคารร้อยละ 9.53 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 5

สำหรับสาขาอุตสาหกรรม ในปี พ.ศ. 2548 จังหวัดเพชรบุรี มีโรงงานอุตสาหกรรมรวมทั้งสิ้น 648 แห่ง อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ คือ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากพืช อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์โลหะ อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ ส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 495 แห่ง อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ คือ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมประเภทไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ เช่น วงกลบ ประตู หน้าต่างและสาขาเกษตรจังหวัดเพชรบุรีมีพื้นที่การเกษตรทั้งสิ้น 876,095.75 ไร่ สภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว สับปะรด อ้อย มะม่วง ส่วนการปศุสัตว์ จังหวัดเพชรบุรีเลี้ยงสัตว์หลายประเภทด้วยกัน สัตว์ที่เลี้ยงมากที่สุด คือ ไก่เนื้อ รองลงมา คือ ไก่พื้นบ้าน ไก่ไข่สุกร และโคเนื้อ ส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีพื้นที่การเกษตรทั้งสิ้น 2,085,009 ไร่ ชนิดพืชที่ปลูกที่สำคัญ ได้แก่ สับปะรด มะม่วง ขนุน มะพร้าว อ้อย พืชผักและไม้ดอกไม้ประดับ สำหรับการปศุสัตว์ส่วนใหญ่จะเป็นการเลี้ยง โคเนื้อ สุกร เป็ด แพะ สำหรับการประมงซึ่งเป็นอาชีพดั้งเดิมจะเป็นลักษณะทำประมงอยู่ในท้องถิ่นหมู่บ้านตนเองไปเช้า-เย็นกลับ โดยสัตว์น้ำที่จับได้

เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา ประมาณ 80% จะมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อเพื่อไปจำหน่ายที่ตลาดสด หากนอกเหนือจากการบริโภคจะมีการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น กุ้งแห้ง หมึกแห้ง ปลาเค็ม กะปิ น้ำปลา เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเช่น กุ้งขาว ปลาน้ำจืด

3.2 เปรียบเทียบรายได้จากการท่องเที่ยว

3.2.1 นักท่องเที่ยวชาวไทย

นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวที่ ชะอำมากกว่าหัวหิน เนื่องจากการท่องเที่ยวชะอำมีค่าใช้จ่ายถูกกว่าหัวหิน ประกอบกับชะอำมีกิจกรรมทางน้ำให้นักท่องเที่ยวเพลิดเพลิน ส่วนหัวหินมีบรรยากาศเหมาะสำหรับพักผ่อน จากข้อมูลปี พ.ศ. 2540-2547 ชะอำมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวเฉลี่ยปีละ 1,088,887 คน ส่วนหัวหินเฉลี่ยปีละจำนวน 801,403 คน ผลต่างเฉลี่ยเป็นจำนวน 287,485 คนต่อปี รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 6

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำ ส่วนใหญ่จะไปท่องเที่ยวที่หัวหิน ด้วยเป็นผลให้ชะอำและหัวหินมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 โดยชะอำมีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 2,683.04 ล้านบาท ส่วนหัวหินมีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 3,329.66 ล้านบาท ดังนั้น หัวหินมีรายได้จากการท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยสูงกว่าชะอำ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 7

3.2.2 นักท่องเที่ยวต่างชาติ

นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวที่ หัวหินมากกว่าชะอำ เนื่องจากบรรยากาศที่ชายหาดของหัวหินเงียบสงบ ผู้คนไม่พลุกพล่าน จึงเป็นที่นิยมในการพักผ่อนและอาบแดดของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จากข้อมูลปี พ.ศ. 2540-2547 หัวหินมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวเฉลี่ยปีละ 285,838 คน ส่วนชะอำเฉลี่ยปีละ 187,248 คน ผลต่างเฉลี่ยเป็นจำนวน 98,589 คนต่อปี รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 8

จากการที่นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่หัวหิน ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวที่ชะอำด้วย เป็นผลให้หัวหินและชะอำมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วยในปี พ.ศ. 2540-2547 หัวหินมีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 3,726.94 ล้านบาท ส่วนชะอำมีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 2,202.66 ล้านบาท รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 9

3.2.3 นักทัศนาจร

นักทัศนาจรทั้งชาวไทยและชาวต่างชาตินิยมเดินทางไปทัศนาจรที่ ชะอำมากกว่าหัวหิน เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจประเทศไทยยังไม่ฟื้นตัวเท่าที่ควรทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมเดินทางแบบเข้าไป-เย็นกลับและหันมาเดินทางท่องเที่ยวในระยะใกล้มากกว่าระยะไกล เพราะค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวถูกกว่า ประกอบกับค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวในชะอำถูกกว่าหัวหิน สำหรับรายละเอียด

จากข้อมูลปี พ.ศ.2540-2547 พระอามีนักทัศนารชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวเฉลี่ยปีละ 1,608,997 คน ส่วนหัวหินเฉลี่ยปีละ 589,072 คน ผลต่างเฉลี่ยเป็นจำนวน 1,019,925 คนต่อปี สำหรับนักทัศนารชาวต่างชาติเดินทางมาทัศนารที่พระอามากกว่าหัวหินเช่นกัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะเลือกพักผ่อนค้างคืนที่หัวหิน ขณะเดียวกันจะเดินทางท่องเที่ยวที่พระอในลักษณะนักทัศนาร สำหรับรายละเอียดจากข้อมูลปี พ.ศ. 2540-2547 พระอามีนักทัศนารเดินทางท่องเที่ยวเฉลี่ยปีละ 74,474 คน ส่วนหัวหินเฉลี่ยปีละ 24,360 คน และมีผลต่างเฉลี่ยเป็นจำนวน 50,114 คนต่อปี รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 6 และ 8

3.3 ลักษณะนักท่องเที่ยว

3.3.1 เพศ

- นักท่องเที่ยวชาวไทยเพศชายนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำมากกว่าหัวหิน และเพศหญิงนิยมท่องเที่ยวที่หัวหินมากกว่าชะอำ เนื่องจาก หัวหินมีตลาดโต้รุ่งราตรีเป็นสี่ตันยามราตรี และเป็นแหล่งรวมอาหารนานาชาติและของที่ระลึก ซึ่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวที่ชะอำส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 51.15 และเพศหญิงร้อยละ 48.85 สำหรับหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 53.26 และเพศชายร้อยละ 46.74 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 10

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเพศชายนิยมมาท่องเที่ยวที่ชะอำมากกว่าหัวหิน และเพศหญิงนิยมท่องเที่ยวที่หัวหินมากกว่าชะอำ เนื่องจาก หัวหินมีตลาดโต้รุ่งราตรีเป็นสี่สัณยามราตรี และเป็นแหล่งรวมอาหารนานาชาติและของที่ระลึก ซึ่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวที่ชะอำส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 73.31 และเพศหญิงร้อยละ 26.69 ส่วนหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 70.14 เพศหญิงร้อยละ 29.86 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 11

3.3.2 อายุ

- นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่หัวหิน จะมีช่วงอายุที่น้อยกว่าชาวต่างชาติ เนื่องจาก แหล่งท่องเที่ยวยามราตรีที่ครบครัน ประกอบกับที่พักและอาหารได้มาตรฐานของหัวหิน จึงเป็นที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อย โดยเฉพาะนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับอาชีพของนักท่องเที่ยว จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่หัวหินส่วนใหญ่จะเป็นช่วงอายุ 25-34 ปี ร้อยละ 39.63 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 15-24 ปี ร้อยละ 36.51 ช่วงอายุ 35-44 ปี ร้อยละ 15.93 ช่วงอายุ 45-54 ปี ร้อยละ 6.48 สำหรับช่วงอายุที่เข้าไปท่องเที่ยว

น้อยที่สุด คือ มากกว่า 55 ปี ร้อยละ 1.46 ส่วนหัวหินนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นช่วงอายุ 15-24 ปี ร้อยละ 42.60 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 25-34 ปี ร้อยละ 35.93 ช่วงอายุ 35-44 ปี ร้อยละ 11.90 ช่วงอายุ 45-54 ปี ร้อยละ 7.59 และช่วงอายุที่เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด คือ มากกว่า 55 ปี ร้อยละ 1.98 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 12

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติช่วงอายุ 25-34 ปี นิยมเดินทางไปท่องเที่ยวทั้งทะเลและหัวหินมากที่สุด เนื่องจาก อาชีพของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่นิยมมาท่องเที่ยวคือ พนักงาน/ลูกจ้างซึ่งเป็นช่วงอายุที่เรียนจบทำงาน และมีรายได้ทำให้เริ่มมีความต้องการในเรื่องของการท่องเที่ยวจากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวที่ทะเลส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 25-34 ปี ร้อยละ 33.54 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 45-54 ปี ร้อยละ 17.50 ช่วงอายุ 35-44 ปี ร้อยละ 17.37 ช่วงอายุมากกว่า 55 ปี ร้อยละ 15.88 ส่วนช่วงอายุที่เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด คือ ช่วงอายุ 15-24 ปี ร้อยละ 15.72 ส่วนหัวหินนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวมากที่สุด คือ 25-34 ปี ร้อยละ 35.48 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 35-44 ปี ร้อยละ 23 ช่วงอายุ 45-54 ปี ร้อยละ 20.44 ช่วงอายุ 15-24 ปี ร้อยละ 14.96 และช่วงอายุที่เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด คือ มากกว่า 55 ปี ร้อยละ 6.12 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 13

3.3.3 อาชีพ

- นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวทั้งที่ทะเลและหัวหิน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา เนื่องจากทะเลและหัวหินเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ใกล้กรุงเทพมหานคร ประกอบกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไม่สูงมากนัก บรรยากาศของชายหาด ตลอดจนน้ำทะเลน่าเล่นมากกว่าพัทยา นอกจากนี้ ทะเลและหัวหินยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์อื่นๆ ที่น่าท่องเที่ยวเป็นที่นิยมของของนักศึกษาที่เดินทางเป็นหมู่คณะ จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวทะเล ส่วนใหญ่มีอาชีพนักศึกษา ร้อยละ 28.22 อาชีพที่รองลงมา คือ พนักงาน/ลูกจ้าง ร้อยละ 26.49 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 17.02 กิจการส่วนตัวร้อยละ 15.75 และอาชีพที่เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด คือ อาชีพอื่นๆ ร้อยละ 12.52 ส่วนหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอาชีพนักศึกษาร้อยละ 31.81 อาชีพที่รองลงมา คือ พนักงาน/ลูกจ้าง ร้อยละ 23.98 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 17.54 อาชีพอื่นๆ ร้อยละ 13.35 และอาชีพที่เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด คือ กิจการส่วนตัวร้อยละ 13.33 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 14

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ทะเลและหัวหิน ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงาน/ลูกจ้าง เนื่องจาก การเดินทางท่องเที่ยวที่ทะเลและหัวหินเป็นการเดินทางข้ามประเทศ ดังนั้น นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้าไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นคนวัยทำงานมีรายได้และเงินออมสำหรับการท่องเที่ยว จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้า

มาท่องเที่ยวอะส่วนใหญ่มียอาชีพ พนักงาน/ลูกจ้าง ร้อยละ 33.56 อาชีพที่รองลงมา คือ อาชีพอื่นๆ ร้อยละ 25.64 นักศึกษาร้อยละ 13.81 กิจการส่วนตัวร้อยละ 13.72 และอาชีพที่เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 13.28 ส่วนหัวหिनักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่มียอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเช่นกัน ร้อยละ 34.12 อาชีพที่รองลงมา คือ อาชีพอื่นๆ ร้อยละ 25.69 กิจการส่วนตัว ร้อยละ 15.00 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 13.72 และอาชีพที่เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด คือ นักศึกษาร้อยละ 11.47 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 15

3.3.4 ระดับรายได้ของนักท่องเที่ยว

- นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งอะและหัวหิน ส่วนใหญ่มียระดับรายได้เฉลี่ย 10,001-17,499 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่ไม่สูงมากนัก เนื่องจากอะและหัวหินเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ใกล้กรุงเทพมหานครสามารถเดินทางได้สะดวก และในการท่องเที่ยวใช้จ่ายไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น พัทยา ภูเก็ต จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 ช่วงระดับรายได้ส่วนใหญ่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่อะ คือ ระดับรายได้ 10,001-17,499 บาท ร้อยละ 26.60 รองลงมา คือ ระดับรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 18.64 ระดับรายได้ 17,500-19,999 บาท ร้อยละ 17.58 ระดับรายได้ 20,000-34,999 บาท ร้อยละ 17.42 ระดับรายได้ 35,000-49,999 บาท ร้อยละ 11.05 ส่วนระดับรายได้มากกว่า 50,000 บาท เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด ร้อยละ 8.71 ส่วนหัวหิน ช่วงระดับรายได้เฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ระดับรายได้ 10,001-17,499 บาท ร้อยละ 34.31 รองลงมา คือ ระดับรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 22.78 ระดับรายได้ 17,500-19,999 บาท ร้อยละ 16.55 ระดับรายได้ 20,000-34,999 บาท ร้อยละ 13.26 ระดับรายได้มากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 6.90 ส่วนระดับรายได้ 35,000-49,999 บาท เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุดร้อยละ 6.20 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 16

- นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งอะและหัวหิน ส่วนใหญ่มียระดับรายได้เฉลี่ยมากกว่า 50,000.- บาท จากข้อมูลปี พ.ศ. 2546-2547 ช่วงระดับรายได้ส่วนใหญ่ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่อะคือ ระดับรายได้มากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 36.61 รองลงมา คือ ระดับรายได้ 35,000-49,999 บาท ร้อยละ 32.69 ระดับรายได้ 20,000-34,999 บาท ร้อยละ 17.58 ระดับรายได้ 17,500-19,999 บาท ร้อยละ 6.93 ระดับรายได้ 10,001-17,499 บาท ร้อยละ 3.73 ส่วนระดับรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด ร้อยละ 2.47 ส่วนหัวหิน ช่วงระดับรายได้ส่วนใหญ่ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยว คือ ระดับรายได้มากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 46.40 รองลงมา คือ รายได้ 35,000-49,999 บาท ร้อยละ 21.64 ระดับรายได้ 20,000-34,999 บาท ร้อยละ 15.35 รายได้ 17,500-19,999 บาท ร้อยละ 8.72 ระดับรายได้ 10,001-17,499 บาท ร้อยละ 4.74 ส่วนระดับรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท เข้ามาท่องเที่ยว

น้อยที่สุด ร้อยละ 3.16 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 17

3.3.5 ภูมิฐานะของนักท่องเที่ยว

- นักท่องเที่ยวชาวไทยภาคกลางนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำ ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยจากกรุงเทพมหานครนิยมท่องเที่ยวที่หัวหิน เนื่องจาก หัวหินเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับมาตรฐานสากลมีความพร้อมในทุกด้านเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวจากกรุงเทพมหานคร แต่ไม่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวไทยจากภาคต่างๆ เพราะค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวสูง จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวท่องเที่ยวที่ชะอำส่วนใหญ่มาจากภาคกลางร้อยละ 32.98 รองลงมา คือ กรุงเทพมหานคร ร้อยละ 26.37 ภาคเหนือร้อยละ 12.03 ภาคใต้ร้อยละ 10.65 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 9.35 ภาคตะวันออก ร้อยละ 6.83 และภาคตะวันตก ร้อยละ 1.80 ส่วนหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 39.01 รองลงมา คือ ภาคกลางร้อยละ 24.81 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 10.94 ภาคใต้ ร้อยละ 10.53 ภาคเหนือร้อยละ 6.98 ภาคตะวันออกร้อยละ 5.29 และภาคตะวันตก ร้อยละ 2.44 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 18

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งชะอำและหัวหิน ส่วนใหญ่มาจากยุโรป เนื่องจาก แหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยได้รับความนิยมจากตลาดยุโรปในด้านความคุ้มค่าเงิน ความสวยงามตามธรรมชาติ ความมีมิตรไมตรี ประกอบกับค่าเงินยูโรอ่อนกว่าเงินดอลลาร์สหรัฐเป็นปัจจัยผลักดันให้นักท่องเที่ยวยุโรปหันมาท่องเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น ประกอบกับแนวโน้มของบริษัทเอกชนในยุโรปกำหนดวันพักผ่อนสั้นลงแต่สามารถลาได้ ดังนั้น นักท่องเที่ยวชาวยุโรปที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย จึงหันไปท่องเที่ยวระยะทางใกล้ เพื่อประหยัดเวลา จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำส่วนใหญ่มาจากยุโรป (เยอรมัน, อังกฤษ) ร้อยละ 60.77 เอเชีย (ฮ่องกง, เกาหลี) ร้อยละ 24.85 อเมริกา (อเมริกา, แคนาดา) ร้อยละ 6.61 โอเชียเนีย (ออสเตรเลีย, นิวซีแลนด์) ร้อยละ 3.42 แอฟริกา ร้อยละ 3.11 และตะวันออกกลาง ร้อยละ 1.24 ส่วนหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากยุโรป (เยอรมัน, สวีเดน) ร้อยละ 68.31 เอเชีย (ญี่ปุ่น, ฮ่องกง) ร้อยละ 18.12 อเมริกา (อเมริกา, แคนาดา) ร้อยละ 4.92 โอเชียเนีย (ออสเตรเลีย, นิวซีแลนด์) ร้อยละ 4.85 แอฟริกา ร้อยละ 2.08 และตะวันออกกลาง ร้อยละ 1.73 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 19

3.4 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

3.4.1 วัตถุประสงค์

- นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชะอำและหัวหินเดินทางไปท่องเที่ยว ด้วยวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ ท่องเที่ยว/พักผ่อน จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทย

เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ เพื่อท่องเที่ยว/พักผ่อน ร้อยละ 79.71 รองลงมาคือ อื่นๆ ร้อยละ 8.01 ประชุม/สัมมนา ร้อยละ 4.94 ธุรกิจ ร้อยละ 4.24 และเดินทางไปปฏิบัติราชการน้อยที่สุดร้อยละ 3.10 ส่วนหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อท่องเที่ยว/พักผ่อน ร้อยละ 76.54 รองลงมา คือ อื่นๆ ร้อยละ 8.98 ธุรกิจ ร้อยละ 7.08 ปฏิบัติราชการร้อยละ 3.88 และเดินทางวัตถุประสงค์เพื่อประชุม/สัมมนา น้อยที่สุด ร้อยละ 3.53 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 20

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งชะอำและหัวหิน เดินทางไปท่องเที่ยวด้วยวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ ท่องเที่ยว/พักผ่อน จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำ ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อท่องเที่ยว/พักผ่อนร้อยละ 95.08 รองลงมา คือ ธุรกิจ ร้อยละ 3.27 อื่นๆ ร้อยละ 0.76 ประชุม/สัมมนา ร้อยละ 0.74 และวัตถุประสงค์เพื่อปฏิบัติราชการน้อยที่สุด ร้อยละ 0.15 ส่วนหัวหินนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อ ท่องเที่ยว/พักผ่อน ร้อยละ 92.74 รองลงมา คือ ธุรกิจ ร้อยละ 3.41 ประชุม/สัมมนา ร้อยละ 1.86 อื่นๆ ร้อยละ 1.46 และวัตถุประสงค์เพื่อปฏิบัติราชการน้อยที่สุด ร้อยละ 0.54 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 21

3.4.2 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน

- นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวชะอำ ส่วนใหญ่จะใช้จ่ายในหมวดของค่าใช้จ่ายอื่นๆ ขณะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่หัวหินส่วนใหญ่จะใช้จ่ายในหมวดของที่พักร เนื่องจากราคาที่พักรในชะอำถูกกว่าที่พักรในหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชะอำจึงใช้จ่ายในหมวดอื่นๆ มากกว่าค่าที่พักร ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่หัวหินจะใช้จ่ายมากที่สุดในหมวดค่าที่พักร จากข้อมูลระหว่างในปี พ.ศ. 2540-2547 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชะอำส่วนใหญ่จะใช้จ่ายมากที่สุดในหมวดของค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 30.10 รองลงมา คือ หมวดค่าที่พักร ร้อยละ 27.57 หมวดค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก ร้อยละ 20.19 หมวดค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง ร้อยละ 12.96 และหมวดค่าบริการท่องเที่ยวร้อยละ 9.18 ส่วนหัวหินจะใช้จ่ายมากที่สุดในหมวดของค่าที่พักร ร้อยละ 29.55 รองลงมา หมวดค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 28.31 หมวดค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก ร้อยละ 18.50 หมวดค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงร้อยละ 15.68 และสุดท้ายคือ หมวดค่าบริการท่องเที่ยว ร้อยละ 7.96 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 22

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยว ทั้งที่ชะอำและหัวหินส่วนใหญ่จะใช้จ่ายในหมวดค่าที่พักรมากที่สุด เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่ที่เดินทางไปท่องเที่ยวจะนิยมพักแรมที่โรงแรมที่ได้ระดับมาตรฐาน ทำให้ค่าใช้จ่ายในหมวดดังกล่าวสูงกว่าหมวดอื่นๆ จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งที่ชะอำและหัวหิน ส่วนใหญ่จะใช้จ่ายในหมวดของค่าที่พักร ชะอำร้อยละ 31.63 หัวหินร้อยละ 31.31

รองลงมา คือ หมวกค่าใช้จ่ายอื่นๆ ชะอำ ร้อยละ 28.15 หัวหิน ร้อยละ 27.49 หมวกค่าใช้จ่ายซื้อสินค้า และของที่ระลึก ชะอำ ร้อยละ 22.17 หัวหิน ร้อยละ 22.79 หมวกค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง ชะอำ ร้อยละ 11.11 หัวหิน ร้อยละ 13.23 หมวกค่าบริการท่องเที่ยว ชะอำ ร้อยละ 6.94 หัวหิน ร้อยละ 5.19 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 23

3.4.3 การพักผ่อน

- นักท่องเที่ยวชาวไทย นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน สามารถพักผ่อนได้ในสถานที่ดังต่อไปนี้

1. โรงแรม
2. เกสท์เฮ้าส์
3. บังกะโล/รีสอร์ท
4. บ้านญาติ/เพื่อน
5. ที่พักในอุทยาน
6. บ้านรับรองฯ
7. อื่นๆ เช่น วัด, โรงเรียน ฯลฯ

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งชะอำและหัวหิน นิยมพักผ่อนที่โรงแรมมากที่สุด จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำ ส่วนใหญ่นิยมพักผ่อนที่โรงแรม ร้อยละ 44.87 รองลงมา คือ บังกะโล/รีสอร์ท ร้อยละ 30.69 บ้านญาติ/บ้านเพื่อน ร้อยละ 16.53 เกสท์เฮ้าส์ ร้อยละ 5.33 บ้านพักรับรอง ร้อยละ 1.59 ที่พักอุทยาน ร้อยละ 0.87 และพักผ่อนน้อยที่สุด คือ ที่พักอื่นๆ ร้อยละ 0.13 ส่วนหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่นิยมพักผ่อนที่โรงแรม ร้อยละ 46.73 รองลงมา คือ บ้านญาติ/บ้านเพื่อน ร้อยละ 35.19 บังกะโล/รีสอร์ท ร้อยละ 8.84 บ้านพักรับรอง ร้อยละ 5.6 เกสท์เฮ้าส์ ร้อยละ 1.88 ที่พักอุทยาน ร้อยละ 1.35 และพักผ่อนน้อยที่สุด คือ ที่พักอื่นๆ ร้อยละ 0.41

สำหรับแนวโน้มการเข้าพักโรงแรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชะอำและหัวหิน มีแนวโน้มลดลง ชะอำลดลงร้อยละ 3.41 ส่วนหัวหินลดลงร้อยละ 4.07 และนิยมพักตามสถานที่พักอื่นๆ มากขึ้น เช่น บ้านญาติ/บ้านเพื่อน เกสท์เฮ้าส์ ที่พักในอุทยานแห่งชาติ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 24

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งชะอำและหัวหิน นิยมพักผ่อนที่โรงแรมมากที่สุด จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่นิยมพักโรงแรม ร้อยละ 98.92 รองลงมาคือ เกสท์เฮ้าส์ ร้อยละ 0.55 และบังกะโล/รีสอร์ท ร้อยละ 0.48 และพักผ่อนน้อยที่สุด คือ ที่พักอื่นๆ ร้อยละ 0.04 ส่วนหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่นิยมพักโรงแรมเช่นเดียวกับชะอำ ร้อยละ 86.59 รองลงมา คือ เกสท์เฮ้าส์ ร้อยละ 7.28 บ้าน

ญาติ/บ้านเพื่อนร้อยละ 3.12 บังกะโล/ริสอร์ท ร้อยละ 1.57 บ้านพักรับรอง ร้อยละ 0.94 ที่พักอื่นๆ ร้อยละ 0.34 และพักแรมน้อยที่สุด คือ ที่พักอุทยานร้อยละ 0.18

สำหรับแนวโน้มการพักโรงแรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ชะอำและหัวหิน มีแนวโน้มลดลง ชะอำลดลงร้อยละ 0.15 ส่วนหัวหินลดลงร้อยละ 2.17 และมีแนวโน้มเข้าพักที่บังกะโล/ริสอร์ทเพิ่มขึ้น โดยชะอำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 83.02 หัวหินเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 116.11 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 25

3.4.4 สถานที่ท่องเที่ยว (ดูแหล่งท่องเที่ยวจากภาคผนวก ก)

- นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งชะอำและหัวหิน ส่วนใหญ่นิยมท่องเที่ยวชายหาดมากที่สุด จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมท่องเที่ยวชายหาดมากที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 46.21 และ 52.74 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดในชะอำและหัวหินตามลำดับ สำหรับชะอำ รองลงมา คือ พระราชวังร้อยละ 34.63 สำหรับหัวหินพระราชวังไม่มีรายงานสถิติการท่องเที่ยว ส่วนแหล่งธรรมชาติที่นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 15.83 และร้อยละ 32.53 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดในชะอำและหัวหินตามลำดับ แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมท่องเที่ยวคิดเป็น ร้อยละ 3.14 และ 11.04 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดในชะอำและหัวหินตามลำดับ และมีนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ไปเที่ยวซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.19 และ 3.69 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดในชะอำและหัวหิน ตามลำดับ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 26

- นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้ง ชะอำ และ หัวหิน ส่วนใหญ่นิยมท่องเที่ยวชายหาดมากที่สุดเช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวชาวไทย จากข้อมูลปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมท่องเที่ยวชายหาดมากที่สุด ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 48.00 และ 65.59 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดในชะอำและหัวหินตามลำดับ รองลงมา คือ พระราชวัง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 35.87 สำหรับหัวหิน พระราชวังไม่มีรายงานสถิติการท่องเที่ยว ส่วนแหล่งธรรมชาติที่นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมเดินทางไปท่องเที่ยว ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 9.46 และ 18.21 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดในชะอำและหัวหินตามลำดับ แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางไปท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 5.66 และ 13.54 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดในชะอำและหัวหินตามลำดับ และมีนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ไปเที่ยวร้อยละ 1.01 และ 2.66 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดในชะอำและหัวหินตามลำดับ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 27

3.4.5 ความถี่ของการท่องเที่ยว

- นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน ส่วนใหญ่จะเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุด ในการศึกษาได้แบ่งความถี่ของการท่องเที่ยวเป็น 1 ครั้ง, 2 ครั้ง, 3 ครั้ง, 4 ครั้ง และมากกว่า 4 ครั้ง จากตัวเลขปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทาง

ท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.50 และ 37.69 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ รองลงมาคือ เดินทางไปท่องเที่ยวจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.32 และ 25.08 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ เดินทางไปจำนวนมากกว่า 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.26 และ 17.15 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ เดินทางไปจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.56 และ 13.91 และความถี่ของการเดินทางจำนวน 4 ครั้ง น้อยที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.36 และ 6.17 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 28

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหินส่วนใหญ่จะเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุด จากตัวเลขปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวครั้งแรกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.16 และ 64.67 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ รองลงมา คือ เดินทางไปเที่ยวจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.18 และ 19.11 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ เดินทางไปเที่ยวจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.75 และ 6.50 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ เดินทางไปเที่ยวจำนวนมากกว่า 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.57 และ 6.03 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหิน ตามลำดับ และเดินทางไปท่องเที่ยวจำนวน 4 ครั้ง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.35 และ 3.70 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมด ที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 29

3.4.6 พาหนะในการเดินทาง

- นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวชะอำ โดยรถส่วนตัวมากที่สุด ส่วนหัวหินนักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมใช้รถโดยสารในการเดินทางมากที่สุด เนื่องจาก หัวหินมีระยะทางไกลกว่าชะอำประกอบด้วยมีที่จอดรถน้อยไม่สะดวก จากข้อมูลปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ใช้รถส่วนตัวเดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำมากที่สุดร้อยละ 47.99 รองลงมา คือ รถโดยสาร ร้อยละ 37.39 รถไฟร้อยละ 14.58 อื่นๆ ร้อยละ 0.05 ส่วนหัวหินนักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมใช้รถโดยสารเดินทางไปท่องเที่ยวมากที่สุดร้อยละ 42.78 รองลงมา รถส่วนตัว ร้อยละ 40.98 รถไฟ ร้อยละ 14.57 อื่นๆ ร้อยละ 1.28 ส่วนการเดินทางโดยเครื่องบินชะอำไม่มีนักท่องเที่ยวใช้บริการ ขณะที่หัวหินมีนักท่องเที่ยวชาวไทยใช้บริการ ร้อยละ 0.40 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 30

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินิยมเดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน ด้วยรถเช่า หรือ รถนำเที่ยวมากที่สุด เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มากับบริษัทนำเที่ยวจะใช้รถนำเที่ยวใน

การท่องเที่ยว และหากเดินทางมาเองจะใช้รถเช่าในการท่องเที่ยว จากข้อมูลปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินิยมใช้รถเช่า หรือ รถมอเตอร์ไซด์เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งที่ชะอำและหัวหิน มากที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 84.74 และ 56.64 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหิน ตามลำดับ รองลงมา คือ รถโดยสาร ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 13.15 และ 31.32 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหิน ตามลำดับ รถไฟคิดเป็นร้อยละ 2.11 และ 11.62 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหิน ตามลำดับ ส่วนการเดินทางโดยเครื่องบิน ชะอำไม่มีนักท่องเที่ยวใช้บริการ ขณะที่หัวหินมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติใช้บริการร้อยละ 0.43 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 31

3.4.7 ระยะเวลาพำนักรเฉลี่ย

- นักท่องเที่ยวชาวไทยจะใช้เวลาท่องเที่ยวที่หัวหินนานกว่าชะอำ เนื่องจาก หัวหินมีบรรยากาศที่เงียบสงบ ทิวทัศน์ที่สวยงาม ประกอบกับมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันทุกด้าน เช่น โรงแรมที่ได้มาตรฐาน ทิวทัศน์ที่สวยงาม สนามกอล์ฟ เป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเดินทางไปพักผ่อนเป็นระยะเวลานานกว่าชะอำ จากตัวเลขระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 ระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำมีระยะเวลาเฉลี่ย 1.66 วันต่อคน ในขณะที่ระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่หัวหิน มีระยะเวลาเฉลี่ย 2.26 วันต่อคน รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 32

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะใช้เวลาในการท่องเที่ยวที่หัวหินนานกว่าชะอำเช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวชาวไทย เนื่องจากหัวหินเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงชานานในเรื่องบรรยากาศที่เงียบสงบ ในบางโรงแรมได้กั้นชายหาดเป็นการส่วนตัวไว้รองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติสำหรับการอาบแดด นอกจากนี้ โรงแรมที่พักในหัวหินมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันทุกด้านได้มาตรฐานมีทิวทัศน์ที่สวยงาม สนามกอล์ฟ สิ่งเหล่านี้ จึงเป็นเหตุจูงใจให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินิยมพักผ่อนเป็นระยะเวลานาน จากตัวเลขปี พ.ศ. 2540-2547 ระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำมีระยะเวลาเฉลี่ย 4.03 วันต่อคน ในขณะที่ระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่หัวหินมี ระยะเวลาเฉลี่ย 4.54 วันต่อคนรายละเอียดตามตารางผนวกที่ 33

3.4.8 รูปแบบการท่องเที่ยว

รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยวชะอำและหัวหินมี 2 แบบ คือ เดินทางมาท่องเที่ยวเองกับเดินทางผ่านบริษัทท่องเที่ยว

- นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งที่ชะอำและหัวหินนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวเองมากกว่าเดินทางท่องเที่ยวผ่านบริษัทท่องเที่ยว จากข้อมูลปี พ.ศ. 2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว

เองชะอำร้อยละ 83.30 และหัวหินร้อยละ 91.93 เดินทางผ่านบริษัทท่องเที่ยว ชะอำร้อยละ 16.70 และหัวหินร้อยละ 8.07

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งที่ชะอำและหัวหินนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวเองมากกว่าเดินทางท่องเที่ยวผ่านบริษัทท่องเที่ยว จากข้อมูลปี พ.ศ. 2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวเอง ชะอำร้อยละ 55.98 หัวหินร้อยละ 51.84 เดินทางผ่านบริษัทท่องเที่ยว ชะอำร้อยละ 44.02 หัวหินร้อยละ 48.16

นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ทั้งชะอำและหัวหินนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวเองมากกว่าเดินทางผ่านบริษัทท่องเที่ยว สำหรับการท่องเที่ยวผ่านบริษัทท่องเที่ยวเป็นที่น่าสังเกตว่าเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวต่างชาติพอสมควร เนื่องจาก มีสัดส่วนที่น้อยกว่าการเดินทางมาท่องเที่ยวเองเพียงเล็กน้อยเท่านั้น อย่างไรก็ตาม หากนักท่องเที่ยวเดินทางผ่านบริษัทท่องเที่ยวในปริมาณมากจะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับชะอำและหัวหินก็จริง แต่รายได้ที่ได้รับจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำลง เนื่องจากการเดินทางผ่านบริษัทท่องเที่ยวจะมีโปรแกรมการท่องเที่ยวที่แน่นอนตายตัวต่างกับการเดินทางท่องเที่ยวเองซึ่งไม่มีกำหนดโปรแกรมที่ตายตัว ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถพักผ่อนได้ตามที่ต้องการ และทำให้จำนวนวันพักโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นการเพิ่มรายได้

3.5 ปัญหาการท่องเที่ยวในชะอำและหัวหิน

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล พบว่า ทั้งชะอำและหัวหินประสบปัญหาที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกัน ดังนี้

3.5.1 ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยว

3.5.1.1 แหล่งท่องเที่ยวประสบปัญหาสิ่งแวดล้อม ได้แก่

3.5.1.1.1 ปัญหาน้ำเสียเนื่องจากมีการปล่อยน้ำเสียลงทะเล

3.5.1.1.2 ปัญหาอากาศเสีย เนื่องจากกลิ่นอันเกิดจากสิ่งปฏิกูลต่างๆ

3.5.1.1.3 ปัญหาการขยายตัวของการก่อสร้างโรงแรมตลอดจนอาคารต่างๆ ที่บุกรุกที่สาธารณะที่ไม่ได้รับอนุญาต และผิดแบบแปลนบริเวณชายหาด โดยปราศจากการควบคุมจากหน่วยงานของรัฐทำให้ขาดความกลมกลืนและทำลายธรรมชาติ

3.5.1.1.4 ปัญหาขยะมีปัญหในการจัดเก็บ มีขยะตกค้างมาก เนื่องจาก สถานที่ทิ้งขยะ กำลังคนและรถบริการไม่เพียงพอ นอกจากนี้ บางบริเวณของแหล่งท่องเที่ยวรถบริการเก็บขยะไม่สามารถเก็บขยะได้ทั่วถึง เช่น ชายหาด

3.5.1.1.5 ปัญหาการพังทลายของเขื่อนริมทะเล เนื่องจากการกัดเซาะน้ำทะเล สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นตัวเร่งทำให้สภาพแวดล้อมที่สวยงาม เงียบ สงบ สูญเสียไปและธุรกิจการท่องเที่ยวจะไม่สามารถดำรงอยู่ได้ หากประชาชน หรือผู้ประกอบการต่างมองหาประโยชน์

เพียงเพื่อจะตัดดวงหารายได้ให้ตนเองแต่ในระยะสั้นๆ สำหรับการแก้ปัญหาสามารถดำเนินการโดยเข้มงวดกับตัวบทกฎหมาย พร้อมๆ กับการสร้างสามัญสำนึกที่ดีของประชาชน

3.5.1.2 แหล่งท่องเที่ยวบางแหล่งขาดบำรุงรักษาทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสม ทำให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม สกปรก

3.5.1.3 แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งขาดการพัฒนา และบางแห่งพัฒนาโดยขาดการควบคุม ทำให้ทำลายสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่เรียบง่าย

3.5.1.4 การขาดแคลนสถานที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวแม้ว่าจะมีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวมากมายหลายแห่ง และมีการพัฒนาแล้วในระดับหนึ่ง แต่ยังคงมีการปรับปรุงอีก เนื่องจากแหล่งทรัพยากรกระจัดกระจายประกอบกับการคมนาคมขนส่งยังไม่เหมาะสม

3.5.1.5 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวป้ายบอกทางยังไม่ดีพอเป็นอุปสรรคต่อการท่องเที่ยว

3.5.1.6 ปัญหาสภาพของแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในแนวรุ่มทำให้เกิดพายุและน้ำท่วมในเดือนตุลาคม-พฤศจิกายนของทุกปี

3.5.2 ปัญหาเกี่ยวกับตลาดการท่องเที่ยว

3.5.2.1 ขาดสิ่งจูงใจทางการท่องเที่ยวในช่วงฤดูกลนักท่องเที่ยวน้อย

3.5.2.2 กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยว เป็นกลุ่มท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยคิดเป็นสัดส่วนค่อนข้างสูง

3.5.2.3 ระยะเวลาพำนักรถยนต์ของชาวไทยและต่างชาติมีแนวโน้มลดลง

3.5.2.4 ขาดปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทย และต่างชาติที่เดินทางเข้ามา เพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ คือ จัดประชุม สัมมนาอบรม

3.5.3 ปัญหาเกี่ยวกับสาธารณูปโภค

3.5.3.1 คุณภาพของสาธารณูปโภคยังไม่ดีและมีไม่พอ เช่น คุณภาพการจ่ายกระแสไฟยังไม่ดีพอ, ขาดแคลนน้ำในฤดูการท่องเที่ยว, ห้องน้ำไม่สะอาด

3.5.3.2 การจัดระบบการจราจรยังไม่ดีพอ ทำให้เกิดปัญหาที่จอดรถไม่เพียงพอทั้งชายหาดและในตัวเมือง

3.5.3.3 ระบบการขนส่งมวลชนยังไม่ครอบคลุม โดยเฉพาะการขนส่งระหว่างอำเภอหรือจังหวัด ทำให้นักท่องเที่ยวไม่กระจายตัวไปสู่แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เท่าที่ควร และการบริการยังไม่ได้คุณภาพ นอกจากนี้เกิดปัญหาการแข่งขันระหว่างรถขนส่งสาธารณะกับรถแท็กซี่ คือ การแข่งขันแย่งผู้โดยสารระหว่างรถตู้กับรถแท็กซี่ นั่นคือ ผู้โดยสารนิยมเดินทางโดยรถตู้มากกว่ารถแท็กซี่ เนื่องจากรถตู้ให้บริการที่รวดเร็วกว่า และหากผู้โดยสารต้องการลงจุดใดสามารถจอดได้ทุกแห่งไม่ต้องรอผู้โดยสารคนอื่นๆ

3.5.4 ปัญหาเกี่ยวกับบริการการท่องเที่ยว

3.5.4.1 บริการข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว ตลอดจนประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางทางการท่องเที่ยวโดยภาพรวมยังไม่ดีพอ

3.5.4.2 มีธุรกิจนำเที่ยวที่ไม่ถูกกฎหมาย ประกอบกับมัคคุเทศก์ไม่มีคุณธรรมนำนักท่องเที่ยวไปให้กลุ่มร้านค้าที่มีผลประโยชน์ร่วมกันทุจริต โก่งราคาสินค้า

3.5.4.3 บริการการท่องเที่ยวมีราคาสูงขึ้นในฤดูกาลท่องเที่ยว เมื่อเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีระดับการบริการเดียวกัน

3.5.4.4 ขาดการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ สถานที่จัดจำหน่ายและสินค้าพื้นเมืองบางประเภทเช่น อาหารทะเล

3.5.4.5 ขาดมัคคุเทศน์ท้องถิ่นที่มีความรู้และทักษะในการให้บริการ ประกอบกับข้อจำกัดทางกฎหมายในการประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ท้องถิ่นคือ คนในท้องถิ่นไม่สามารถประกอบอาชีพดังกล่าวได้ หากไม่ผ่านการอบรมจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

3.5.4.6 ผู้ประกอบการและพนักงานบริการขาดความรู้ และทักษะในการให้บริการ โดยเฉพาะทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ

3.5.4.7 ขาดการร่วมมือประสานงานกับผู้ประกอบการนำเที่ยวในภูมิภาคเดียวกัน ในการจัดบริการนำท่องเที่ยว

3.5.4.8 ขาดเจ้าหน้าที่ดูแลให้ความสะดวกกับนักท่องเที่ยว

3.5.4.9 ข้อจำกัดทางด้านกฎหมายในการจดทะเบียนประเภทที่พักแรม

3.5.4.10 สภาพร้านอาหารแข่งขันรุนแรง โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ขณะที่ร้านอาหารในแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่เป็นที่รู้จักและมีการใช้บริการน้อย และราคาอาหารค่อนข้างแพง

3.5.4.11 สภาพการแข่งขันรุนแรงของร้านขายของที่ระลึกผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น ในขณะที่ถูกคัดค้านผู้ประกอบการเงินลงทุนมากจะปรับปรุงรูปแบบร้านให้ทันสมัย เพื่อดึงดูดลูกค้า เช่น การจัดร้านให้มีสินค้าหลากหลาย มีบริการอื่นๆ สุขา, ร้านอาหาร ที่จอดรถ และร่วมมือกับบริษัทท่องเที่ยวให้นำนักท่องเที่ยวมาซื้อสินค้าที่ร้านตน ทำให้ผู้ประกอบการขนาดเล็กไม่สามารถแข่งขันได้และมีปัญหาการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ นอกจากนี้ ยังมีปัญหาเกี่ยวกับของที่ระลึกที่นักท่องเที่ยวซื้อไปนั้น มีคุณภาพไม่ได้ตามมาตรฐานที่ตกลงไว้ หรือเกิดการสับเปลี่ยนสินค้าที่มีคุณภาพต่ำให้แก่นักท่องเที่ยว หรือ โก่งราคา และ ไม่ส่งสินค้าตามที่ตกลงกันไว้

3.5.4.12 การเสนอขายสินค้าและบริการในที่สาธารณะ ซึ่งมักจะมีลักษณะการขายสินค้าเกินเลยความพอดีจนเป็นลักษณะของการก่อความเดือดร้อนรำคาญ เช่น ตามดื่้อล้อมหน้าล้อมหลัง ขัดเหยียดเอาสินค้าใส่มือและบ่อยครั้งที่ นักท่องเที่ยวถูกล้วงกระเป๋าในโอกาสนี้ด้วย นอกจากนี้ยังมี

บริการบิบนวดให้แก่นักท่องเที่ยว เมื่อนักท่องเที่ยวผลอกลับไปก็หยิบฉวยทรัพย์สินไป หรือใช้
เล่ห์เหลี่ยมใช้ทรัพย์สินไปและย้อนกลับมาเอาทรัพย์สินภายหลัง

3.5.4.13 มีกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยวกลางคืนน้อย

3.5.4.14 การขาดแคลนสถานที่พักระดับกลางถึงระดับสูง (3 ดาวและ4 ดาว) ปัญหา
ดังกล่าวจะเกิดกับชะอำ

3.5.5 ปัญหาเกี่ยวกับองค์กร กฎระเบียบ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่

3.5.5.1 ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นในการบริหารจัดการ และดูแลรักษา
สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เช่น ประชาชนส่วนหนึ่ง ไม่ให้ความร่วมมือในการ
รักษาความสะอาด

3.5.5.2 หน่วยงานระดับท้องถิ่นและประชากรขาดความรู้ในการพัฒนา และจัดการแหล่ง
ท่องเที่ยวอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เช่น ทำเชือกกันการกัดเซาะชายฝั่ง

3.5.5.3 ขาดการบังคับใช้กฎระเบียบในการควบคุม ปรับเปลี่ยนสภาวะแวดล้อมในแหล่ง
ท่องเที่ยว เช่น ปัญหาความไม่เป็นระเบียบผู้ประกอบการเตียงผ้าใบ ร้านอาหาร คนจี่ไม้

3.5.5.4 ขาดองค์กรกลาง ที่มีอำนาจรับผิดชอบโดยตรงด้านการท่องเที่ยวระดับจังหวัด
และขาดการร่วมมือที่ดีระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน

3.5.5.5 ยังไม่มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียม ด้านดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม และการจัดเก็บ
ค่าธรรมเนียมในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวยังไม่เหมาะสม

3.5.5.6 ปัญหาการพัฒนาที่มุ่งรองรับ และสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
เป็นหลัก

3.5.5.7 ปัญหาการกระจายรายได้ไม่ทั่วถึง โดยปกติทั่วไปแล้ว ประชาชนในหมู่บ้าน
มีทัศนคติบวกต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว เนื่องจาก การพัฒนาการท่องเที่ยวมีผลให้มีแหล่งรายได้
พิเศษจากงานต่างๆ จากการท่องเที่ยว นอกเหนือจาก รายได้ประจำจากการเพาะปลูกหรือการ
ประมง เช่น

- รายได้จากการเป็นคณงานก่อสร้างสถานที่พัก, ขามรักษาความปลอดภัย,
คณงานทำความสะอาดที่พัก, แคคส์สนามกอล์ฟ
- รายได้จากการขายอาหารและของที่ระลึก
- ชาวประมงสามารถนำเรือไปใช้เป็นเรือนำเที่ยว

แต่กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้มีเฉพาะในแหล่งที่มีการกระจุกตัวของรีสอร์ท/โรงแรม ทำให้ประชาชน
ในท้องถิ่นได้รับผลประโยชน์ไม่ทั่วถึง

3.5.6 ปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

ความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ หน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะผู้ว่า

ราชการจังหวัด นายกเทศมนตรี การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ฯลฯ ควรร่วมมือกันคุ้มครองให้ความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวตามชายหาด หรือ โรงแรมต่างๆ โดยตั้งหน่วยตำรวจน้ำชุดกู้ภัยเพื่อรับผิดชอบพื้นที่ที่เป็นชายหาด และตั้งหน่วยเฉพาะกิจประจำตามโรงแรมต่างๆ เพื่อเสริมความมั่นใจให้นักท่องเที่ยว รู้สึกปลอดภัยในการเดินทางมาท่องเที่ยวและพักผ่อนที่ชะอำ และ หัวหิน